

[Mejdahl]

Ja, det gør Folketinget måske, for det har Folketinget gjort hvert år i over 10 år. Sidste gang var i december 1989 i forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1990, hvor Folketinget i tekstanmærkning nr. 61 bemyndiger indenrigsministeren til at modregne EF-tilskud i bloktilskuddene til kommunerne.

Nu er det jo ikke et særlig vægtigt argument at sige, at sådan plejer vi at gøre, og jeg nævner da også kun dette for at understrege, at det ikke er noget, der er foregået i dølgsmål. Det har været kendt.

Indenrigsministeren nævnte det argument, at det er staten, der udreder Danmarks bidrag til EF's kasse, og at det er fra EF-kassen, kommunerne henter tilskuddene hjem. Derfor vil det vel være naturligt at bruge DUT-princippet, som der er enighed med de kommunale organisationer om. Finansloven er jo svær nok at få i balance. SF's forslag vil ikke gøre det lettere, så også af den grund må vi fastholde den hidtidige praksis.

Og så er jeg da enig med hr. Graversen i, at det også er svært for kommunerne. Al omstilling er besværlig, og vi er, tvunget af omstændighederne, inde i en omstillingstid og omstillingsproces.

I bemærkningerne til SF's beslutningsforslag er der to påstande, som jeg hørte indenrigsministeren tilbagevise. Det er påstandene om virkningen af EF-lobbyisternes indsats og om, at EF-tilskud i visse situationer bliver modregnet to gange. Der er noget, der tyder på, at SF skulle have stillet et par spørgsmål til ministeren, inden bemærkningerne blev udarbejdet, men nu er det så bragt på plads.

Der er en påstand mere i bemærkningerne til beslutningsforslaget. SF fremsætter en formodning om, at staten planlægger at modregne tilskud fra EF's strukturfonde i bloktilskuddene. Det vil jeg egentlig godt bede indenrigsministeren om en kommentar til, for så vidt jeg ved, er det kun penge, der figurerer i kommunernes regnskaber, der modregnes.

Jeg vil sluttelig på Venstres vegne tilkendegive – som det vel allerede er fremgået af det, jeg har sagt – at vi ikke kan lægge stemmer til dette beslutningsforslags vedtagelse. Vi må afvise det.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet ser SF's forslag som en

måde at skaffe flere penge til kommunerne og amterne på, og Socialdemokratiet har været inde på, at kommunerne er økonomisk trængt, og at vi derfor burde hjælpe dem. Det mener vi i Fremskridtspartiet desværre ikke der er råd til. Også kommunerne må have sparekniven frem i disse år.

Vi har fået en udmærket forklaring fra indenrigsministeren om, at dette beslutningsforslag egentlig er totalt overflødigt, da det jo fremover bliver sådan, at der gives et rammebeløb til staten, som så får tillagt både administration og fordeling af beløbet. Det vil sige, at kommunerne på en måde kommer ud af det, og de såkaldte EF-lobbyister kunne måske totalt afskaffes. Jeg mener ikke, man får meget ud af at sende dem derned, men det er nok, fordi Fremskridtspartiet har den generelle holdning, at EF-tilskud slet ikke er vores livret. Vi mener ikke, det er den måde, vi bedst hjælper erhvervslivet på, at give tilskud både til det ene og til det andet, men det er jo ikke det, vi konkret skal tage stilling til her.

Vi må i hvert tilfælde fra Fremskridtspartiets side afvise dette forslag. Vi mener fortsat, at de penge, kommunerne får i EF-tilskud, skal modregnes i bloktilskuddene. Vi savner egentlig også en forklaring på, hvordan andre lande gør det.

Jeg vil godt i samme moment spørge indenrigsministeren, om det er EF, der har besluttet den nye administration af EF-tilskuddene her fra 1990, eller om det er noget, man fra Danmarks side har opfordret til, eller hvordan det egentlig hænger sammen.

Set ud fra et kommunalpolitisk synspunkt og et fornuftigt synspunkt må vi afvise forslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Gennem mange år har staten på forskellig vis ydet tilskud til kommuner og amter efter forskellige kriterier og med forskellige formål. Da kommuner og amter ikke er løsevne og uafhængige størrelser set under en samfundsmæssig synsvinkel, bestræber regeringen sig på samordning af økonomien. Det sker i disse år igennem forhandlinger og ved indgåelse af aftaler og ved regulering af tilskuddene. Det sker under devisen, at alle kommuner ses under ét, og tilsvarende for amterne. Ikke mindst de kommunale organisationer fastholder dette princip.